

“De Verzameling van Israël”

Door Ellet Joseph Waggoner

Terugkerend naar de profetie van Ezechiël, vinden we wat er zal volgen op deze samenkomst van Israël:

“En Ik zal hen tot één volk maken in het land, op de bergen van Israël, en één koning zal koning zijn over hen allen; en zij zullen niet meer twee volken zijn, noch zullen zij nog verdeeld zijn in twee koninkrijken ... En David, Mijn knecht, zal koning over hen zijn; en zij zullen allen één herder hebben; zij zullen ook in Mijn oordelen wandelen, en Mijn inzettingen in acht nemen, en die doen. En zij zullen wonen in het land, dat Ik Mijn knecht Jakob gegeven heb, waarin uw vaders gewoond hebben; en zij zullen daarin wonen, zij en hun kinderen en de kinderen van hun kinderen in eeuwigheid; en Mijn knecht David zal hun vorst zijn in eeuwigheid. En Ik zal een verbond des vredes met hen maken; het zal een eeuwig verbond met hen zijn; en Ik zal hen plaatsen, en Ik zal hen vermenigvuldigen, en Ik zal Mijn heiligdom in het midden van hen zetten tot in eeuwigheid. Ook zal Mijn tabernakel bij hen zijn; ja, Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn.” Ezechiël 37:22-27.

Vergelijk de belofte aan David in 2 Samuël 7:10 met de verklaring dat zij in hun eigen land zullen worden geplaatst, in vrede voor altijd. En met Ezechiël 37:27: “Mijn tabernakel zal ook bij hen zijn; ja, Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn;” en vergelijk wat Johannes zegt in zijn profetische beschrijving van de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde: “En ik hoorde een grote stem uit de hemel, zeggende: Zie, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen; en er zal geen dood meer zijn, noch droefheid, noch geschrei, noch pijn, want de vorige dingen zijn voorbijgegaan. En Hij die op de troon zat, zei: Zie, Ik maak alle dingen nieuw.” Openbaring 21:3-5.

Nogmaals, de verklaring dat God alle tranen van hun ogen zal afwissen, en er geen dood meer zal zijn, noch droefheid noch geschrei, waarvan

uitdrukkelijk wordt verklaard dat het zal zijn wanneer de aarde nieuw wordt gemaakt, lees het volgende, en er kan geen twijfel meer bestaan dan dat de samenkomst waarover de profeten van oudsher over Israël spraken, de samenkomst naar het nieuwe Jeruzalem op de nieuwe aarde was:

“Hoort het woord des Heeren, gij volken, en verkondigt het op de verre eilanden, en zegt: Die Israël verstrooid heeft, zal hem verzamelen en bewaren, zoals een herder zijn kudde hoedt. Want *de Heere heeft Jakob verlost, en hem vrijgekocht uit de hand van hem, die sterker was dan hij* [vergelijk Hosea 13:14]. Daarom zullen zij komen en zingen in de hoogte van Sion, en zij zullen samenvloeien tot de goedheid des Heeren, voor tarwe, en voor wijn, en voor olie, en voor het jong van de kudde en van vee; en hun ziel zal zijn als een bewaterde tuin, *en zij zullen in het geheel niet meer treuren.*” Jeremia 31:10-12.

Maar voordat dit voltooid is, moeten de goddelozen van de aarde vernietigd worden. Wanneer Christus, “het Zaad aan Wie de belofte is gedaan”, zal komen, zal Hij tot het ware Israël zeggen, dat van de hele aarde verzameld is: “Komt, gij gezegenden van Mijn Vader, beërft het Koninkrijk dat u bereid is vanaf de grondlegging van de wereld”. Mattheüs 25:34. Deze opstanding van de rechtvaardigen bij de komst van Christus wordt de eerste opstanding genoemd, en vindt duizend jaar voor de opstanding van de goddelozen plaats (Openbaring 20:1-5), van wie degenen die nog niet eerder dood waren, vernietigd worden “door de helderheid van Zijn komst”. Gedurende deze duizend jaar zal de aarde verlaten zijn, teruggebracht tot haar primitieve, chaotische staat, zoals wordt beschreven in Jeremia 4:23-27. “Ik zag de aarde, en ziet, zij was zonder vorm en ledig; en de hemelen, en zij hadden geen licht. Ik zag de bergen, en ziet, zij beefden, en alle heuvelen bewogen lichtjes. Ik zag, en ziet, er was geen mens, en alle vogels des hemels waren gevlucht. Ik zag, en ziet, de vruchtbare plaats was een wildernis, en al haar steden werden afgebroken door de tegenwoordigheid des Heeren, en door Zijn hevige toorn. Want alzo heeft de Heere gezegd: Het ganse land zal verlaten worden; nochtans zal Ik er geen volkomen einde aan maken.” Zie ook Jesaja 34:2-15, waarin van de aarde wordt gezegd dat zij “van geslacht tot

geslacht woest zal zijn” en dat de Heere “zich zal uitstrekken op de grens van verwarring en de stenen van leegte.”

Het wordt een “bodemloze put” genoemd, omdat dat woord hetzelfde is als “de diepte” van Genesis 1:2, die, zoals de aarde zal zijn gedurende de duizend jaar, “zonder vorm en ledig was”. In deze verlaten plaats zal Satan verplicht zijn om te verblijven, en is daarom “gebonden”, niet in staat om de naties te misleiden totdat de duizend jaar voorbij zijn, wanneer de goddelozen zullen worden opgewekt, en hij zijn macht weer voor een klein seizoen kan uitoefenen. Dan zal de heilige stad, het Nieuwe Jeruzalem, neerdalen van God uit de hemel (Openbaring 21:1), de scharen van de goddelozen, onder leiding van Satan, zullen opgaan over de breedte van de aarde en de geliefde stad omsingelen, en dan zal er vuur neerdalen van God uit de hemel en zal hen verteren. Openbaring 20:7-9. Dit vuur zal branden als een oven, totdat de goddelozen met wortel en tak zijn verbrand (Maleachi 4:1), en zal ook de aarde smelten en haar reinigen van al haar verderf. 2 Petrus 3:7, 10, 11. Vanuit hun veilige plaats in de stad van God zullen de heiligen de vernietiging van de goddelozen aanschouwen (Jesaja 33:14-16; Psalm 37:34), en zullen daarna uitgaan over de gezuiverde aarde, die dan voor eeuwig hun thuis zal zijn.

Maar als de aarde het Koninkrijk is en de heiligen er niet op wonen gedurende meer dan duizend jaar na de komst van de Heere, hoe kan er dan gezegd worden dat zij het Koninkrijk beërven bij Zijn komst? Dit is gemakkelijk te beantwoorden. Bij de eerste opstanding worden de heiligen direct naar de hoofdstad van het koninkrijk, het Nieuwe Jeruzalem, gebracht, waar zij gedurende de duizend jaar worden betrokken bij Jezus over het oordelen van de goddelozen en het bepalen van de straf die ieder van hen toekomt. Openbaring 20:4-6; 1 Korintiërs 6:2, 3. Gedurende deze tijd zal de hele geschiedenis van de wereld onder de ogen van de heiligen voorbijgaan en zij zullen de geheime werkingen begrijpen die voor iedereen verborgen waren, behalve voor de ogen van God. Dan zullen de dingen die duister leken in Gods handelen met de mensen, begrepen worden. Dus Christus en Zijn heiligen zullen gedurende de duizend jaar *in het bezit* van de aarde zijn, hoewel zij er gedurende die tijd niet op wonen. Het zal in hun handen zijn, en zij zullen bezig zijn het

geschikt te maken voor bewoning, door er die dingen uit te verwijderen die aanstootgevend zijn. Het Koninkrijk wordt aan Christus gegeven zodra Hij de troon der genade verlaat en ophoudt voor zondaars te pleiten. Vanaf dat moment zijn “de uiterste delen van de aarde” Zijn bezit, en Hij gaat meteen over tot het in stukken slaan van naties, zodat wanneer Zijn volk Israël in het land is geplant, de kinderen van de goddeloosheid hen niet meer zullen beïnvloeden. (Zie 2 Samuël 7:10.)

Voor meer informatie kijk op
www.krachtvanboven.nl
<https://m.egwwritings.org/en/book/1522.438#453>